

רחל מרחלת על כל העולם

קפה ואחר-כך הרבה סימפטיה

הערב האחרון של השותפות

עניינים האישיים שלהם, חילקו את הכספים האחרונים ביניהם, בילו את הלילה האחרון ביחד, ולמחרת נסעה אסתר לאמריקה לבדה, כדי למלא את חוזה ההופעות שלה במחזות מוסיקליים.

אם לשמוח על המסיבה ועל האוכל, או אם להצטער על הפרידה. בסוף הלילה, כשכל האורחים הלכו ה' ביתה, נשארו אסתר ואבי עופרים לבד. הם חיסלו בסדר ובאירגון מופתי את כל ה'

ביום השישי, בראשון בחודש, בשעה 11.30 בלילה, נערכה בבית-מלון שבעיר קלן מסיבה גדולה. הפסנתרן בכה. המתופף, שהיה שיכור כבר בהתחלת הערב, הלך מאיש לאיש וניסה לשכנעו: "אילו הם יתחרטו, אולי הם יחזרו בהם." ולאחר עוד ועוד כוסיית, הוא ניגש אל אסתר עופרים ואמר לה: "את לא יכולה לעשות לנו את זה. עם מי נעבוד עכשיו? הוא בחר בך כליכך נחמד. למה את עושה לנו את זה?"

כולם השתכרו יש: הגרוש, והגרושה, וכל צוות העובדים שלהם, והשימחה היתה גדולה. באותו ערב קיבל הנותן את המשכורות האחרונות שלו, וכטוב ליבם ביין הבטיחו בנייהוג המתגרשים לכל אחד מן העובדים. שאם הם יתחתנו אי פעם שוב, הם יקחו אותם בחזרה כדי לעבוד אצלם. היין עירבב את העצב עם השימחה, את דימוע-הצחוק עם דימוע-הבכי, וכשהגיעה ארוחת-הערב העשירה, לא ידעו כל הכסובים

צבא החתנים-בפוטנציה, גודדי המחזרים, כל הידידים האינטימיים והלא-אינטימיים מיים לא ידעו על זה דבר. רותי נוימן החליטה שהחתונה שלה זה עסק פרטי, ואיש לא צריך לדעת על זה. גם החתן שלה היה עסק פרטי במשך כל השבועות מאז הם נפגשו. זה היה לפני חודשיים. היא הלכה לביתו של ידיד ותיק שלה, מוטקה זילבר, לשתות קפה. באותו זמן בא אל מוטקה גם ד"ר מורי (מרדכי) סוקו-לובסקי, ראש המחלקה (בפועל) לביו-כימיה באוניברסיטת תל-אביב, אלמן בן 32 ואב לילדה בת ארבע. גם הוא בא לשתות קפה אצל אותו ידיד ותיק.

אסתר ואבי עופרים

רותי נוימן

הידידה של הרבנית

לאחר חודש ימים של ידידות כליכך הדור קה, החליט הרב שהחברה הזאת לא מוצאת חן בעיניו, וגם לא הזמנים והתכופות בהם היא נפגשת עם אשתו. הוא החל בלבוש אחרי אשתו, בתקווה להפתיע אותה, וכשיום אחד הוא פתח ב' אופן פתאומי את דלת ביתו, וראה את הרבנית מלטפת את פיאטה הנוכרית של הרבנית — הוא הבין מייד כי יש כאן משהו חשוב.

יום אחד אמרה אשת הרב מבני-ברק לבעלה הצעיר: "אני הולכת לטייל." "עם מי?" שאל הרב. "עם חברה," השיבה הרבנית. "עם איוו חברה?" שאל הרב, ואשתו נק' בה בשם החברה המוכרת לשניהם. הרב הבין שזה בסדר, ונתן לה ללכת. למחרת הודיעה הרבנית לבעלה שהיא ה' לכת לביקור-נימוסין. "אצל מי?" שאל הרב. "אצל חברה," ענתה הרבנית. "איוו חברה?" שאל הרב. "אצל אותה חברה." כעבור יום, כשהרב הגיע הביתה, הוא מצא את החברה יושבת יחד עם הרבנית בחדר. עבר עוד יום, והחברה באה שוב.

זויה שוב לא הכזיבה

לפני כשנה. איך היא התחתנה. עם ספנסר קריין. לבעלה, שהוא תסריטאי-שחקן-במאי, יש השפעה עצומה עליה. הוא השפיע עליה, למשל, להוריד שתי שכבות ריסים. וזה, אחרי שהוא השפיע עליה להינשא לו, ולפני שהוא השפיע עליה ללדת ילדים.

הופעת-הבכורה של זויה רודן בארץ תיערך בשבוע הבא. למרות שהיא נמצאת כאן כבר שבוע שלם. ש... ש... ש... היא הגיעה הנה אינקוגניטו. פוצי ופוצי לא היו על הידיים שלה, כל מערכות-הריסים לא כיסו את העיניים שלה, היא לא הכריזה שהיא באה לככב בסרט ושהיא נוסעת לבלות עם כוכב ידוע באחד האיים, ושיש לה חמש מלתחות ושהיא הביאה עשרים מיוחדות, ושהיא מתכננת כל מיני תוכניות. היא לא הכריזה שום דבר. היא פשוט הגיעה, ככה, כמו שעושה כל בן-תמותה. לכן אף אחד לא הכיר אותה.

הם שתו יחד קפה, ולמחרת הם נפ' גשו שוב, ומן הקפה השיתופי הזה יצאה החתונה. החתונה, הנערכת ביום שלישי, היא חתונה שקטה ואינטימית, כיאה לדוק-טור באוניברסיטה, ולמי שתהיה עקרת בית בביתו. רק מוזמנים מועטים יהיו שם, והכלה — בחליפת אוברזון סולידית בצבע קרם עם טוניקה מעליה, וטורבן על הראש, מאותו בד. כמו שאמרתי — כל אלה שהשקיעו כליכך הרבה אנרגיה ואמביציה בחיזור יום סביב הכלה המבוקשת, לא יהיו נוכחים באירוע המשפחתי. גם לא רבים מידידי הזוג ומקורביו. הם פשוט לא הזמינו אותם. אבל מה אפשר לעשות — זו זכותם הבלעדית.